

האם יהפוך משפטם של חברי "החזית האדומה" למשפט הפוליטי הראשון בישראל על בעיית פלסטין?

(המשך מעמוד 18)

ישראל נגד כל הגופים שוחרי השלום, וביתור נגד כל חוגי השמאל, ובתוכם גורמים שמאליים סטרייטים מובהקים, כמו ש"ח.

הנסיגה שנעשה על ידי חוגים מסוימים לשייך את הצעירים היהודים החשודים בתברות ברשת למצפן, היה נסיון שהעיד על חוסר התמצאות כמה שמתרחש ב"ליים השמאליים של החיים הפוליטיים בישראל.

למעשה מרבית כיום השם מצפן לחצי תרסר תאים שמאליים קיצוניים, המונים יחד כמה עשרות בודדות של חברים, והר מאשימים זה את זה בכך שהם ארגוני סרק שהוקמו על ידי שירותי הבטחון על מנת להוות סתומי-בטחון לפעילותם של צעירים בעלי דעות שמאליות קיצוניות. אין עדות טובה יותר ליעילות שירותי הבטחון מאשר העובדה שלמרות מעצ צרם של ארבעת היהודים חברי החזית האדומה, לא עצרה המשטרה לחקירה איש מעשרות חברים נוספים שהיו קשורים עמם בצורה זו או אחרת בפעילות פוליטית.

מצפן ההיסטורית זו שהוקמה ב-1962 על ידי פורשי מק"י ואישים נוספים, כמעט שאינה קיימת. כיום קיימים שני ארגונים הקוראים

לעצמם בשם "הארגון הסוציאליסטי הישראלי" ומציאים לאור בטאונים בשם מצפן. הארגון האחד, בעל נטיות אנרכיסטיות, בראשו עומדים עודד פילבסקי, עקיבא אור וחיים הנגבי, משותק באופן חלקי כיוון שמרבית פעיליו נמצאים בחו"ל, מטיי לים בעולם כבני תפנוקים של השמאל החדש העולמי. הארגון השני, שהוא הסניף

טיסטים הצרפתיים, פלג שני הקים אז עם אנשים מבוזג את הברית-הקומוניסטית-המהפכנית. הברית עצמה התפלגה לאחר-מכן לשתי קבוצות — קבוצת מאבק בראשותו של אילן אלברט, חבר קיבוץ גן-שמואל ל"שעבר, וקבוצת החזית האדומה של דני ורד ואורי אדיב. שתי הקבוצות גם יחד

כמעט מחצית מחברי רשת הריגול

היו סוכנים של שירות הבטחון

ממשיכות לקרוא לעצמן "הברית הקומוניסטית-המהפכנית". מה שמשותף למרבית ארגונים אלה היא שלילת זכות קיומה של מדינת ישראל כמדינה ציונית, שתהווה בית לאור מי לעם היהודי. במדינה, בה אין כמעט איש המתחשב ברצינות לאידיאולוגיה פוליטית, לא עוררו דעותיהם הפוליטיות של ארגונים אלה, וההבדלים הרעיוניים ביניהם, תשומת-לב כלשהיא. אם זכו אני

הירושלמי של מצפן, שהתפלג מהסניף התל-אביבי לפני כשנה, בעל נטיות טרז"ק קיסטיות ובראשו עומדים אריה בוכר ומיכאל ("מיקאדו") ורשבסקי. קודם לפילוג זה היה פילוג נוסף ב-1970. אז נחלק מצפן לשלושה ראשים. פלג אחד בראשותו של הר אהים יוסי ויגאל שורץ ויהודה קופפרמן הקים את קבוצת אוונגרד, אף היא קבוצה טרוצקיסטית הקרובה בדעותיה ללמבר

שי מצפן בפירסום היה זה בעיקר בזכות הפגנותיהם ומשפטיהם. אולם מה שנראה עד אומלל כמשחקים רעיוניים של כמה צעירים חסרי חשיבות בשולי החיים הפוליטיים בישראל, קיבל עתה משמעות חמורה הרבה יותר. הציבור הישראלי, שבזו לאידיאולוגיות, נוכח לפתע כי אידיאולוגיה פוליטית יכולה לטמון ב"חובה חומר-נפץ, פשוטו כמשמעו.

אם כי הניסוח שנפחו השבוע מחתרת התיזמורת האדומה והסכנות שנשקפו מ"מנה לישראל היו מוגזמים ביותר, אי אפשר היה להתעלם מחומרתה. השאלה שנשאלה השבוע היתה: האם נגמר הכל עם חשיפת הרשת ולכידת אנשיה, או שמה מתחילה רק עתה הפרשה האמיתית. כן, אם אומנם פעלו הצעירים היהודים ברשת מתוך מניעים אידיאולוגיים טהורים שהם משוכנעים בצדקתם, הרי שבמהלך משפטם ינסו כנראה להגן על דעותיהם. משפטם עלול יהיה להפוך לבמת תעמולה מצוינת לכל הדעות ה"שוללות את זכות קיומה של ישראל, לש"רת את מטרותיהם של ארגוני הפידיאון. אלא שגם סכנה זו לא נראתה השבוע חמורה ביותר. כפי שנראה לא ינסו אותם חשודים, שהודו באשמתם, להגן על מעשיהם ולהצדיק את עצמם. כבר עתה, טוענים אנשי שירותי-הבטחון, הם מודים ב"כל מתחפים פעולה זמנים על חטא.

אהוד אדיב:

הצנחן שקיבל

בחילה בבקעת הירדן

כל העצורים היהודים החשודים בהשתייכות לרשת הסורית, שייכותו של אהוד ("אודי") אדיב, 25, בן קיבוץ גן-שמואל, לרשת היא הבלתי נתפסת והבלתי מתעכלת ביותר.

כי אודי יכול היה בקלות לשמש כסמל הצבר הטיפוסי, מוצר אנושי לדוגמה של מדינת ישראל, הוא נזחן בכל התכונות החיוביות המקובלות כהכרה בסטאטוס חברתה הצברית: הופעה חיצונית מרשימה; רמה אינטלקטואלית גבוהה; קסם אישי; חושים מפותחים לצדק ולעזרה לזולת; היעדר יצר התבלטות ומידה מסוימת של צניעות וענווה.

בנה של משפחת אדיב, ממיסדי קיבוץ השומרה-הצעיר גן-שמואל של חדרה, נמנה בייחוסו על האצולה של תנועת העבודה הישראלית. סבתו, רחל אדיב, היתה עד לפני זמן לא רב יושבת-ראש מחלקת החברות בתנועת העבודה. סבו, ישראל אדיב, הוא מייסדי בנק הפועלים. אמו, טובה, היא פסיכולוגית, אישה חזקה בעלת דעות שמאלניות מוגדרות, עליהן חינכה את בניה.

אודי יפה-התואר וגבעה-הקומה, נחשב לאחד מבחירי הקבוצה בה גדל במסוד החינוכי של גן-שמואל. הוא היה תלמיד מצטיין, ספורטאי פעיל, חברותי ומנהיג טבעי. את שירותו הצבאי עשה במיסגרת הגנה המוצנח. במלחמת ששת-הימים השתתף בקרב על ירושלים עם חטיבת הצנחנים של מוטה גור, היה ביחידה שלחמה בגזרת מוויאון רוקסלר וסבלה אבידות קשות ביותר.

ידידות ובני משפחתו של אודי טוענים כי שם, למראה הדם והאיברים המור"סקים של חבריו, התערער מהשוו באמרו נחו ובתפיסת החיים שלו, שהוביל אותו אחרי-כך לאמונה במהפכה אלימה שתשנה את העולם. אחרים טוענים כי השינוי הקיצוני בדעותיו של אהוד, שהביא אותו לידי שלילת זכות קיומה העצמית של מדינת ישראל כמדינה ציונית, התחולל מאוחר יותר, בעת ששירת כמפקד כיתה

ייתכן שלדביקותו של אודי ברעיונות קיצוניים לשינוי פני העולם גרמה גם מחלתה של אחותו הצעירה (מלבדה יש לאודי עוד אח ואחות). האחות הקטנה חולה במחלה חשוכת-מרפא. במאמץ להציל לה היא נשלחה לטיפולים רפואיים בבריטניה ובארצות-הברית. לשווא. על-מנת לספל בה עזבה גם אמו של אודי, טובה, את המשק למשך תקופה מסוימת, ה"ת גוררה בעיר עלי-חשבון הקיבוץ עם הבת החולה.

חבריו של אודי ראו דווקא בדביקותו

ברעיונות קיצוניים סימן לתמימותו. איפה מוצאים היום אנשים המוכנים להקריב את עצמם למען האידיאלים שלהם? אמר אחד מחבריו, "לשם כך צריך להיות מטורף או תמים. אודי היה כנראה מהסוג השני. הוא נפל קורבן לאמונתו ביכולתו לתקן את העולם".

סיפרה אחת מידידותיו הרבות של אודי: "לפני זמן מה עברנו ברחוב וראינו קב"צן יושב על המדרכה, אודי הביט בו ארוכות ואמר: 'את רואה, גם אני אמור את חיי בצורה זו'".

דוד קופפר:

השכנים אפרו: "לתלות אותו!"

ל דלת דירתו של דוד קופפר, 28, פועל בניין במקצועו, רשם מישוה בעט כחול: "מרגל". זוהי הפעם השנייה, שכתובת זו מופיעה על דלת הבית ב"רחוב הרצל 27 בבתיים. בפעם הראשונה נכתבו המילים מתחת לשלט השם ושם המישפחה שעל הדלת. עתה הן מרוחות לכל אורך הדלת, לאחר שאת הכתובת הראשונה הסירה רעייתו של דוד, שרה. שרה קופפר לא עזבה את הבית המשרה תף לה ולבעלה. היא בת הארבע וחצי והתינוקת בת החודשים הספורים ממשיכים להתגורר בביתם הישן.

ביום שני בבוקר, ה-11.12.72, עזבה אצל הורי בעלה, הגרים בסמוך (רחוב סהרון 45 בבתיים) ונילוותה אל יהושע קופפר, אבי בעלה במסעם לנצרת, מקום בו מוחזק כרגע ה"בן-הבעל כחשוד בריגול.

שכניה של שרה, היו מבוועתים. באותו בוקר ערכה להם האשה סצינה מרעישת בשל הדברים אותם העבירו לעיתונות על מריבותיה עם בעלה. אצל הערבים שלא לאחר שחזר והדגיש כי שמו בל יראה ב"עיתון, לספר מקורות משפחת קופפר, שג"רה בדירה הסמוכה לו באותה קומה: "הוא היה גבר לעניין". סיפר האיש, "לא היתה מספיק להכנס אליו הביתה ולשבת, וכבר היה שם כל קפה. היה נותן לך כבוד כמו שהיית שייח. אבל מה, אתי הוא לא עיוור, אני ראיני את כל הערבים שלא הפסיקו להכנס אצלו בבית, והשדתי. היה לי גשגש שמשוה יתפוצץ יום אחד. היום שאני מיסתכל על עיתונים אני רואה הרבה מהערבים האלה שחיות נכנסים אצלו מר"פיעים בחור תמונות של השודים".

השכן, איש כבן המישים, דובר עברית במיבטא מיוחד, מצייץ, כי ראה לא פעם את: "זה עם המכונות האדומה. בחור גבוה עם מישקפים, שהיה בא אל דוד לפחות פעם בשבוע. אחרי זה ראיתי אותו בעיתונים". והוא מתכוון לדן ורד, הר ממושקף, בעל המכונות האדומה. מה שהשכן לא ידע הוא כי דן ורד ואודי אדיב באו אל דוד קופפר בעיקר כדי לגבות ממנו חובות. קופפר היה ידוע ב"ברית-הקומוניסטית-המהפכנית כ"נוכל". הוא לוהה כספים מחבריו ולא החזיר. הע"סיק פועלים ערבים מחבריו ולא שילם להם. לאודי אדיב היה חייב 500 ל"י, ש"אודי היה צריך לשלםם כדמי-לימוד. שנה את הכסף. הוא עצמו היה בורח מפניהם ומנמנע לפגושם.

אל אשתו, ממנה התפטר, חזר אחרי ש"היתה מכניסה אותו כל פעם ל-21 ימי מא"ס, משום שלא שילם לה מזונות. אחת העילות לא יכלה לשאת, צעקה: את הידיעה על מעצרו של דוד, צעקה: "צריך לעשות להם כמו שעשו לאלי כהן, כמו שתלו אותו בכיכר המרכזית בדמשק. צריך לתלות אותם בכיכר דינג'ונו, טפו עליהם!". בבית הוריו של דוד קופפר, לשעבר חבר ר"קה ובעל עבר פוליטי, למצאת רק אימו ואחותו. האחות, לא משק לשעבר בחוד"שי היונה האחרונים, מטרבת לומר על מעצר אחיה דבר מלבד העובדה כי: "זו פרובוקציה ציונית נגד השמאל". האם, שהיתה משפוט בשבתו שנתיים בבית"חולים לחולי-נפש אינה מתערכת כלל ב"שיחה. היא עומדת במיטבח הועיר נהוה"מת לעצמה שיברי מישפטים.